

РЕШЕНИЕ

№ 14603

гр. София, 13.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2836** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 76, ал. 1, т. 1 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на С. Н. Н. срещу изричен отказ на началника на затвора в [населено място] да се произнесе по негова молба от 22.07.2024г. за предоставяне на информация по чл. 76, ал. 1, т. 1 от ЗИНЗС, обективиран в резолюция от 27.02.2024г. на негова молба вх. № 4138/2024г.

В жалбата се излагат твърдения, че отказът е незаконосъобразен в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Жалбоподателят излага доводи, че е подал молба до началника на затвора в С., по която с резолюция на административния орган, написана върху молбата е получил отказ на направеното искане да му бъде предоставена информация, свързана с изтърпяване на присъдата му. Счита се, че исканата информация от началника на затвора С. е относима към правата му, произтичащи от разпоредбата на чл. 76, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗИНЗС, тъй като се отнася до въпроси, свързани с изпълнение на присъдата му. Иска се отмяна изцяло на отказа. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. И. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът Началник на затвора – С. чрез юрк. К. оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмено становище от 27.05.2024г. Моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх.№ 4138/22.02.2024г., лишения от свобода С. Н. Н., с което е направено искане за изготвяне на писмена справка, относно изтърпяваната от същия присъда, относно обстоятелства за изтърпяване на наложеното му наказание, както и по отношение за датата на неговото освобождаване.

Видно от молбата до началника на затвора С./ стр.12 и сл./, върху същата е изписана резолюция от административния орган, от която се установява, че е отказано издаването на исканата справка.

По делото е приложена и приета административната преписка. В хода на съдебното производство от ответната страна е представено Постановление от 17.05.2024г. на прокурор при СГП, с което е прекъснато изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, считано от 21.05.2024г.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Резолюцията съдържа изричен отказ по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК, с който пряко се засягат права и интереси на жалбоподателя и по тези причини подлежи на оспорване по съдебен ред. Жалбата е допустима като подадена от лице с правен интерес да оспорва, в законоустановения преклузивен срок и е насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява оспорения акт на основанията, посочени в чл. 146 от АПК. При извършената проверка настоящата съдебна инстанция приема, че актът е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. В случая не са спазени изискванията за форма по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и отказът не съдържа мотиви, посочване на фактически и правни основания за издаване на акта, което е съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

От друга страна не са спазени и материалноправните разпоредби.

В настоящия случай отказът е издаден в противоречие с нормата на чл. 76, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗИНЗС.

Съгласно чл. 76 ал. 1 от ЗИНЗС лишените от свобода могат да искат информация за: 1. въпроси, свързани с изпълнението на присъдата; 2. размера на изтърпяната част на наказанието; 3. възможностите за облекчаване условията на изтърпяване на наказанието, както и предсрочно и условно предсрочно освобождаване. В случая поисканата информация е свързана с изпълнението на присъдата, както и размера на изтърпяна част и следва да бъде предоставена от административния орган. В този случай административният орган действа при условията на обвързана компетентност и всяко друго произнасяне, различно от императивно предвиденото води до порочност, респ. до неговата отмяна. Няма спор по делото, че информацията, която е поискана от жалбоподателя се прилага към досието му, независимо дали е бил запознат с нея или не, няма пречка същата да му се предостави под формата на копие.

По отношение на възражението на ответника, че съществува затруднение по повод зачитането на периода на изтърпяване на наказанието на жалбоподателя Н.. В случая е без значение последващото прекъсване на изпълнението на наказанието на лишения от свобода, съгл. представеното в хода на съдебното производство постановление за спиране от 17.05.2024г. на прокурор при СГП /л.49/. Спирането е станало в един последващ момент, през който продължителен период оспорващият е търпял негативните правни последици от постановения отказ. Поради това не се споделят доводите на ответника за неоснователност на оспорването тъй като съответствието на административния акт с материалния закон следва да се преценява към момента на издаването му. Освен това актът не е мотивиран със затруднения за представяне на информацията, а с недължимост на предоставянето ѝ, което е в противоречие с нормата на чл. 76, ал. 1 ЗИНЗС. Жалбоподателят има правен интерес и право да получи информацията, която е поискал.

По изложените съображения и на основание чл. 146, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК оспореният отказ, обективиран в писмена резолюция върху молбата с вх. вх.№ 4138/22.02.2024г., на началника на затвора в С. е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Преписката следва да бъде изпратена на началника на затвора в С. за произнасяне по молбата на С. Н. Н. от 22.02.2024 г., като на административния орган следва да се дадат указания да предостави на жалбоподателя поисканите документи.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, жалбоподателят има право на разноски, каквито съдът следва да присъди в размер на 10 лв. държавна такса и 1000 лв. адвокатски хонорар, съгласно представения договор за правна помощ и съдействие, от който е видно, че е платен в брой към подписването му. Настоящият състав приема за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, тъй като последният е в минималният размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 78 - ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. Н. Н., ЕГН [ЕГН], изричен отказ на началника на затвора в [населено място] да се произнесе по негова молба от 22.07.2024г. за предоставяне на информация по чл. 76, ал. 1, т. 1 от ЗИНЗС, обективиран в резолюция от 27.02.2024г. на негова молба вх. № 4138/2024г.

ВРЪЩА преписката на Началника на Затвора в [населено място] за издаване на искания документ в седемдневен срок.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието да заплати на С. Н. Н., ЕГН [ЕГН], разноски в размер на 1010 лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, на основание §4, ал. 1 от ЗИНЗС.

Съдия: